

Uit de Bussumse Historie

Lijmen en Het Been(vrij naar Willem Elsschot)

“Ieder nadeel heb zijn voordeel”. Dat gold ook voor mij in een gezin met vijf zussen. Regelmatig vond ik kapotte nylonkousen die uitstekend fungeerden als basis voor een schepnet waarmee je dikkoppies of kikkervisjes kon vangen.

Mijn zussen droegen in mijn tijd nylonkousen, waarvan sommige met een naad. Heel sexy voor die

tijd. Vaak keken ze bij elkaar of die naad nog wel recht achter op het been zat en soms moesten er corrigerende handelingen worden uitgevoerd. Ik hoor mijn vader nog met barse stem roepen: “Moet dat hier?” Mijn zussen haastten zich dan naar een ander vertrek. Mij was al eerder opgevallen dat aan de waslijn merkwaardige vrouwenkleding hing, waarvan een bepaald onderdeel als ‘gordeltje’ werd aan-

geduid. Ik begreep dat de nylonkousen hiermee omhooggehouden werden. Wat heeft Bussum hiermee van doen? Dat zat zo. Met een zekere regelmaat kon je bij mijn zussen de wanhopige kreet horen: Oohhh... een ladder! Om een noodverband te leggen, werd de ladder in bedwang gehouden met lijm. Meestal werd hiervoor nagellak gebruikt.

Geregeld kreeg ik een zakje mee met beschadigde nylonkousen. Die moest ik afgeven bij een klein winkeltje op de Voormeulenweg. Bij de kruising met de Keizer Ottostraat bevond zich een cluster van winkels: rijwielhersteller en Gazelle-dealer Vijn, een bakker en een kapper.

Tussen deze winkels was een klein winkeltje waar nylonkousen konden worden hersteld. De inrichting bestond uit enkele rekken met nylonkousen. Ik kan me herinneren dat er een tafel stond met een verlicht glazen been. Voorovergebo-

De genoemde wegkruising met het busje van fietsenwinkel Vijn.

gen in het zachte licht zat een jonge vrouw met een naaldinstrumentje de ladders ‘op te halen’ (dat was de uitdrukking). Ze nam de kousen in, schreef naam en adres op een zakje, inspecteerde snel de schade aan de kous en zei dan kort: “Woensdag klaar”. Ik zei beleefd goedendag en deelde de boodschap thuis aan mijn zus mee. Daarmee was voor mij de kous af. In de weggooi-maatschappij van tegenwoordig zal dit winkeltje in Bussum wel niet meer bestaan. Diverse beroepen zijn inmid-

dels verdwenen en aan dat lijstje kan worden toegevoegd “nylonkousen-ladder-ophaalster”. Als ik zie dat mijn vrouw een panty weggooit, flitst even dat beeld van het winkeltje aan de Voormeulenweg door mijn hoofd. En dan denk ik: “Zonde, daar gaat weer een mooi schepnet”.

TON LONGAYROUX

Historische Kring
Bussum

Huizerweg 54 - 1402 AD Bussum
Telefoon 035 691 29 68
www.historishekringbussum.nl
hist.kring.bussum@planet.nl

Deze en andere verhalen ‘Herinneringen van een Bussumse jongen’ staan op www.historishekringbussum.nl onder VERHALEN. Ton Longayroux (1950) woonde tot 1970 in Bussum. Als docent Aardrijkskunde was hij (mede)schrijver van diverse schoolboeken. Ton Longayroux is nu met pensioen en woont een deel van het jaar in Frankrijk, in het gebied waar zijn familienaam vandaan komt.

